

På et enkelt område har kommissionen dog fundet grundlag for at anbefale en specifik samarbejdsmodel; det har været kommissionens opfattelse, at råstofområdet på det faglige niveau har en sådan karakter, at der bør etableres et nærmere samarbejde i forbindelse med overtagelsen.

Med hensyn til den økonomiske del af det må det siges, at den her aftale er en god aftale, ikke mindst for Grønland; men også denne del af Selvstyrekommissionens forslag kan Venstre bakke op om.

Rapporten understreger princippet om, at Grønland på linje med Færøerne overtager større ansvar for egne forhold, således at der er overensstemmelse mellem rettigheder og pligter, herunder også økonomiske forpligtelser.

Det er vigtigt, at Grønland får denne økonomiske udvikling, så økonomien gradvis bliver mere selv bærende og frigjort fra det danske bloktilskud. Således bemærkes, at bloktilskuddet nu – ud over reduktionerne ved stigende mineralindtægter – har et maksimum på det nuværende beløb plus de almindelige pristalsreguleringer.

Ifølge folkeretten kan det grønlandske folk betragtes som et folk. Det tilkommer derfor det grønlandske folk at bestemme graden og omfanget af selvstændighed inden for de aftalte rammer.

Afslutningsvis... (*Formanden*: Er det ikke ordførertalen, der læses op, eller er det begrundelsen?) Undskyld! Det er ordførertalen, jeg er godt i gang med. (*Formanden*: Ja, men skulle ordføreren ikke gemme den?) Den må jeg hellere gemme lidt. Det er rigtigt.

Vi har ønsket denne forespørgsel, fordi vi med baggrund i Selvstyrekommissionens rapport gerne vil have en redegørelse fra regeringen om, hvordan regeringen ser arbejdet og perspektiverne i fremtiden i forbindelse med Selvstyrekommissionens rapport og forhandlingerne med Grønland.

Kl. 09:05

Formanden:

Ja tak. Så er det statsministeren for besvarelse.

Kl. 09:05

Besvarelse

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Regeringens syn på forholdet mellem Danmark og Grønland og Færøerne tager som bekendt sit

udgangspunkt i princippet om folkenes selvbestemmelsesret. Og det er derfor regeringens opfattelse, at Grønlands og Færøernes fremtid besluttet af det grønlandske folk og af det færøske folk.

Det er samtidig regeringens politik at modernisere og forny rigsfællesskabet i samarbejde med både de grønlandske og de færøske myndigheder. Vi anser rigsfællesskabet for at være et værdifuldt fællesskab – et fællesskab, der bygger på ligeværdighed og gensidig respekt mellem vore tre folk.

Det er derfor glædeligt, at både Grønland og Færøerne har valgt at udvikle deres relationer til Danmark inden for rigsfællesskabet. Og jeg anser det for helt naturligt, at det grønlandske folk og det færøske folk ønsker at tage et større ansvar for egne forhold.

Det er på den baggrund, at man skal se beslutningen i sommeren 2004 om at nedsætte den Grønlandsk-danske selvstyrekommission – en beslutning, som et meget bredt flertal i Folketinget og i det grønlandske Landsting stod bag ved.

Nu står vi så med resultatet af den Grønlandsk-danske selvstyrekommissions arbejde. Kommissionen har haft to helt centrale opgaver, for det første at komme med forslag til, hvordan de grønlandske myndigheder kan overtage yderligere kompetence, hvor dette er forfatningsretligt muligt, og for det andet at komme med forslag til en nyordning af de økonomiske mellemværender mellem Danmark og Grønland, som bygger på princippet om overensstemmelse mellem rettigheder og pligter.

Jeg vil kort redegøre for hovedlinjerne i de anbefalinger, som er indeholdt i Selvstyrekommissionens forslag til en ny lovgivning.

For det første vil jeg nævne Grønlands muligheder for at overtage yderligere sagsområder:

I kommissionens forslag ligger, at selvstyret efter egne beslutninger kan overtage langt de fleste af de sagsområder, som ikke allerede er overtaget med hjemmestyreordningen. Blandt de vigtigste er råstofområdet, politi, retspleje, herunder oprettelse af domstole, kriminalforsorg, strafferet, udlændingeområdet og grænsekontrol, person-, familie- og arveret, det selskabsretlige område samt finansiel regulering og tilsyn.

Overtagelser af de sagsområder vil ske, når de grønlandske myndigheder træffer beslutning om det, og med den konsekvens, at det herefter er Grønland, der finansierer sagsområdet.